

[Ministeren for offentlige arbejder]

have en naturkatastrofefond, uden at man i forslaget har villet definere, hvad man egentlig forstår ved en naturkatastrofefond.

Nu har jeg forstået af den debat, der har været i dag, at en naturkatastrofefond er en fond, der skal dække skader ved havets indtrængen eller optrængen i forskellige bygninger, men så er det nok ikke en naturkatastrofefond, så er navnet forkert. Det er vel en stormflodskatastrofefond, altså en fond, der skal dække skader, der opstår ved særligt højvande. Men forslagsstillerne har ikke villet gå ind i problemstillingen, og det er vel derfor, man har fremsat et forslag til folketingsbeslutning.

Jeg har forsøgt her at belyse forskellige sider af problemerne. Jeg har bestemt ikke afvist et forslag om en sådan fond, men jeg må have lov til at sige, at der ligger så mange problemer begravet her, at må vi have dem belyst på en særdeles saglig måde, inden jeg vil udtale mig om, hvorvidt vi skal have en sådan fond eller ej.

Forskellige ordførere, men specielt hr. Dyremose, har været inde på, at man skulle sikre sig på en sådan måde. Det, jeg ville gøre opmærksom på, var, at vi har et forsikringsprincip. Det skal ikke være således, at forsikringsselskaberne skulle kunne frasortere de vanskeligt beregnelige skadefelter og selv tage de mest sikre. Selv om man skulle forlade den almindelige forsikringsvej, kommer man ikke uden om en række af de grundlæggende problemer, som enhver forsikringsordning indeholder. Hvis man vil forsikre sit hus f. eks. mod insektangreb, må huset være i en vis stand, når forsikringen tegnes. Har man stråtag på sit hus, må man betale en forhøjet brandforsikringspræmie. Tilsvarende spørgsmål kan man da rejse i forbindelse med dækningsområdet for en naturkatastrofefond. Hvordan man vil definere en sådan fond, er et andet spørgsmål, men i bemærkningerne til forslaget tænker man i første række på en stormflodssituation. Men det er ikke alle skader, der opstår som følge af en stormflod, der kan komme lige overraskende. Derfor er der ikke en lige god begrundelse for, at det offentlige træder til i alle skadetilfælde. Man må indrømme, at der langs Danmarks kyster forekommer byggeri så nær havet og i så lav en kvote, at det ikke med rimelighed kan forlanges, at staten skal dække eller være med til at dække skader, der er en

følge af en sådan beliggenhed. Det har vi set ved skader på bygninger, der kom den 24. november sidste år, der lå på så lav en kvote, at det ikke kan være rigtigt, at man får erstatning, når vandet trænger ind.

Det er ikke alene sommerhusbyggeri, det drejer sig om. Der er også eksempler på helårsbebyggelse fra de senere årtier, der er opført uden rimelig hensyntagen til, at man bygger nær havet. Det er meget populært, således som forslagsstillerne også giver udtryk for, bare at springe den slags problemer over.

Jeg ved ikke, hvilket øre hr. Dyremose har hørt med, men det er måske gået hurtigt ind og ud igen, men jeg sagde i hvert fald i mit svar til forslagsstillerne, at vi er indstillet på meget hurtigt at optage forhandling med forsikringsselskaberne om hele denne sag. Vores primære mål er fortsat at søge en ordening tilvejebragt, ifølge hvilken begivenheder, der karakteriseres som naturkatastrofer, i videst mulig udstrækning kan bringes ind under en normal forsikringsordning. Det er jeg klar til at arbejde videre med. Så man kan egentlig ikke sige, som hr. Dyremose sagde, at det var en afvisning og en negativ holdning, som jeg havde til hele spørgsmålet.

Det er meget rørende, når hr. Hahn siger, at det må være statens ansvar et hundrede procent at dække de skader ind, som måtte opstå, men det må nu engang være således, når man etablerer sig de steder, at det ikke er statens ansvar, men de pågældendes eget. Nu kan jeg forstå, at det for hr. Hahn også drejer sig om stormflod og ikke om naturkatastrofe, hvad det så end måtte være. Jeg har forsøgt at give nogle eksempler på det.

Så efterlyser fru Janne Normann regeringens velvilje. Jeg synes faktisk, den er meget stor. Vi er villige til at gå ind og undersøge det sammen med Assurandør-Societetet, som jeg meget, meget snart skal have et møde med, så vi kan få afklaret mange af disse forhold. Fru Janne Normann er bekymret over, at regeringen endnu ikke har fået afsluttet erstatningen vedrørende stormfloden den 24. november 1981. Det kan vi alle sammen være meget bekymret over, men jeg synes nok, fru Janne Normann og andre nok skulle granske en lille smule i, hvad det egentlig er der foregår. Hvordan har man egentlig grebet denne sag an? Vi har måttet opgive og er i fuld gang med at udbetale er-